

Palladium Lystspillet

TOBIASNETTER

Berthe Quistgaard.

Eva Heramb.

Henrik Bentzon.

Angelo Bruun.

Hvad er en Tobiasnat?

TITLEN paa dette Palladium-Lystspil spænder sikkert Deres Nysgerrighed. Hvad er en Tobiasnat? Indrøm blot, at De ved det ikke. Der er ogsaa et Par Personer i Filmen, der ikke ved det — og det kommer der en hel Del munter Ravage ud af.

Men der er een, der ved det! Det er den elegante Forretningsmand Christoffer Martensen, der spilles af *Henrik Bentzon*. Da han er paa Vej til en idyllisk lille Landsbykirke for at blive viet til den smukke Skuespillerinde Alice Sand, som *Eva Heramb* fremstiller, henkaster han følgende Bemærkning til sin Udvalgte: „Jeg har læst, at i Middelalderen hyldede Brudgommen sin Brud ved i de tre første Døgn af Ægteskabet at være lige saa kysk som Profeten Tobias. Man kaldte det Tobiasnætter.“

Det er denne middelalderlige Skik, der har inspireret *Kelvin Lindemann* til den Film, som De nu skal se, men ellers er der skam intet middelalderligt over den. Det er et overgivent moderne Lystspil, iscenesat af den unge talentfulde *Johan Jacobsen* og spillet af vore eleganteste Lystspilkunstnere.

Den Film, De skal se —

Af KELVIN LINDEMANN

FOR nogle Aar siden var jeg til Premiere paa en amerikansk Storfilm i *Empire-Teatret* paa Leicester Square i London. Filmens Stjerner var kommet til England for at overvære Premieren. Billetterne kostede 2 Guineas 10 Shillings 6 Pence Stykket — henved 60 Kr. Jeg sad paa Fribillet.

Mens vi ventede paa, at Berømthederne skulde komme, tabte jeg Programmet paa Gulvet. Herren paa min venstre Side bukkede sig ned og rakte mig det. Jeg takkede ham — det var *Maurice Chevalier*. Paa min højre Side sad *Colin Clive*, Englands Ebbe Rode, der i en Aarrække spillede Hovedrollen i „*Journey's End*“. Og rundt omkring sad Mennesker, hvis Navne var kendt i hele Verden.

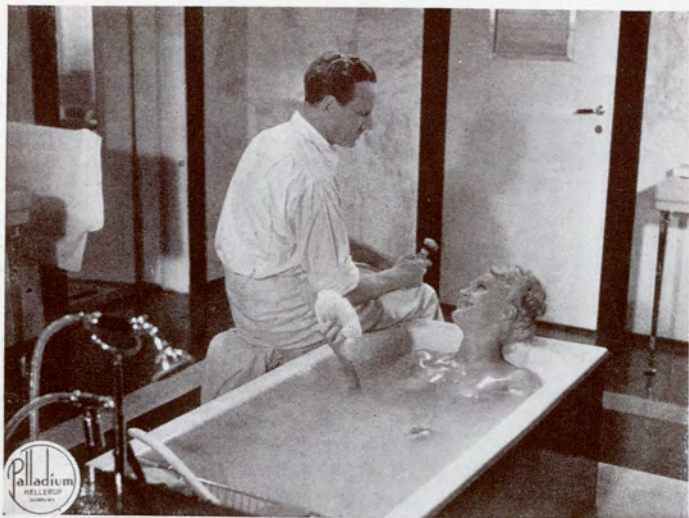
Da Filmen var forbi, var Bifaldet stormende. Dette forvante Publikum var blevet grebet af Filmens storslaaede Scener.

Sidste Efteraar var jeg paa en Tur inde i det mørkeste Jylland. Paa sin Sejrsang Verden over var Storfilmene, hvis Uropremiere jeg havde overværet, ogsaa naaet til Nørup, hvor en Rejsebiograf havde den paa sit Repertoire.

Jeg fik Lyst til at genopfriske den straalende Aften i London og tog ind til Nørup for at se Filmen. Forholdene var en Del forskellige fra *Empire* — Biografen befandt sig paa et Loft over Kroen, hvor der var opstillet lange Bænke uden Rygstød, og vi maatte op ad en smal Stige. Lærredet hang paa en Krog som et Geografikort, og det bevægede sig i Trækken. Publikum var ikke saa mondant og velklædt.

Filmen var naturligvis den samme — paany blev Publikum grebet af det vel gennetænkte Manuskript, den fremragende Skuespilkunst og den ødsle Brug af Pengemidler.

— Det kunde være værre, sagde en Bonde, da han gik ned ad Hønsstigen.

— Ja, sagde hans Kone — men jeg vilde nu hellere have set en dansk Film.

— Naturligvis, sagde han — men naar man ikke kan faa en dansk Film, saa kunde det være værre.

En saadan Stilling har de folkelige danske Film i den brede Befolkning i Danmark. Det er en Kendsgerning, som kan ses fra mange Synsvinkler, ogsaa denne: Filmsindustrien driver en Forretning. En Forretning skal betale sig. Hvorfor saa ikke fortsætte med den gangbareste Vare: den bredt folkelige Film? Er det ikke lignende Synspunkter, der ligger til Grund for Skotojs- og Bygningsindustrien?

Men de danske Filmsselskaber er ikke udelukkende Industrier. Den midlertidige Bedring for dansk Film, som Krigen har bevirket, har ikke udelukkende betydet et Fremstød for de bredt anlagte Film. Ad-

skillige danske Film af høj kunstnerisk Standard er blevet og vil i nær Fremtid blive produceret.

Den Film, De nu skal se, er en Lystspilfilm, der forsøger at anslaa en Tone, som er anderledes end den gængse i danske Filmlystspil. Det har glædet mig at konstatere, med hvilken Omhu *Palladium* har bestræbt sig for at skabe det usædvanlige. Det gælder Rollebesætningen, der netop er, som jeg ønskede den. Det gælder de skønne og stadig vekslende Kostumer, hvori Heltinderne svøber sig. Og sidst, men ikke mindst gælder det Dekorationerne, hele Indramningen af Handlingen, der er den mest gennemførte, jeg mindes at have set i en dansk Film.

Som Forfatter er jeg *Palladium* taknemmelig, baade fordi det har produceret „Tobiasnætter“ — og for den *Grandeza*, med hvilken det har sat Filmen op.

Kelvin Lindemann.

A/S PALLADIUM

præsenterer

TOBIASNÆTTER

Et Filmlystspil med

EVA HERAMB · HENRIK BENTZON
BERTHE QVISTGAARD · ANGELO BRUUN
CLARA ØSTØ · KJÆRULFF-SCHMIDT

Instruktør:

JOHAN JACOBSEN

Manuskript: *Kelvin Lindemann*

Filmmanuskript og Drejebog:
Kelvin Lindemann, Kai Møller og Johan Jacobsen

Musik: *Kai Møller*

Fotografi: *Karl Andersson*

Tone: *Erik Rasmussen*

Dekorationer: *Erik Aaes*

Kopi: *Johan Ankerstjerne*

Eneret:

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Personerne

Alice	Eva Heramb
Nanna	Berthe Qvistgaard
„Topsy“	Clara Østø
Kokkepigen Marie	Petrine Sonne
Den gamle Dame	Mathilde Nielsen
Christoffer Martensen	Henrik Bentzon
Ole Sand	Angelo Bruun
Hushovmesteren Philip	Helge Kjærulff-Schmidt
Gartner Jensen	William Bewer
Teaterdirektør Bramsen	Sigurd Langberg

Fru Eva Heramb's Kostumer er leveret af
Tilla Munthe Kauffmann, Fru Berthe Qvist-
gaards Kostumer af Holger Blom.

Eva Heramb i tofarvet Formiddagskjole.

Susanne skriver om:

To smukke Damer og deres Kjoler! —

Berthe Qvistgaard i Romaine med Kniplinger.

HVORDAN skal de Kjoler være, der komponeres til en Film? De skal spille med i Handlingen, passe til de Situationer, hvortil de bruges, og harmonere med hele Stemningen i Filmens Omgivelser.

Samtidig skal Filmens Modecreateur ikke være bange for at foreslå nye Ting og gaa nye Veje — man har før oplevet, at Filmmoder slog an over hele Verden. Tænk blot paa *Marlene Dietrichs* store Hatte med Paradisfjer eller *Garbos* brede Kniplingskraver i „Dronning Kristina“!

I „Tobiasnætter“ har de to unge, yndige Heltinder allieret sig med hver sin kendte Modecreateur ved Valget af Filmens Kjoler. Fru *Eva*

Herambs Garderobe er fra *Tilla Munthe Kauffmann*, og Fru *Berthe Qvistgaards* Kjoler og Dragter er syet af *Holger Blom*.

Lad os begynde med at kikke paa nogle af Eva Herambs Dragter — de udmærker sig ved Snit og Stil — en fornem Kombination af idérig Munterhed og ladylike Elegance. Den lille Tennisdragt, i hvilken Fruen spiller Tennis med *Angelo Bruun*, er marineblaa, hvid og rød. De fikse *shorts* er ret vide, saa de næsten virker som en meget kort Nederdel, og til Dragten hører en Bolero med korte Ærmer.

Tropedragten, i hvilken Fruen sammen med *Henrik Bentzon* besøger *Omar Khayyams* Grav, er af meget svær, hvid kinesisk Silkeschantung. Det er en Kasak-Kjole med Sportssnit, og der er noget meget interessant ved Skulderklapperne, der er klippet i eet med Ryggen og knappes over paa Forbredden!

Ogsaa et Par originale „Kostumer“.

Fru Herambs stilfulde, lille Formiddagskjole er i to Farver, lyseblaat og rødt Silkelærred sat sammen, saa Forbredden med de to morsomme Sidelommer i Nederdelen dannes af det lyseste Stof.

Bryllupskjolen er af fransk Helsilke imprimé med store Asters i alle mulige Pastelfarver paa sort Bund. Den har swing-Nederdel og en lille Bolero over en lys, orkidéagtig Bluse, hvis Tone svarer til en af dem, der findes i Mønsterets Blomster.

Og endelig er Eva Herambs Aftenkjole af tyk, mørklilla Silkecrêpe med hvidt Slyng-Mønster. Kjolens Overdel er svøbt paa en morsom Maade, og Décolletagen er ret usædvanlig: Det er en lille, bar Trekant lige i Taillen foran!

Og saa kommer vi til *Berthe Qvistgaards* Garderobe, som *Holger Blom* har komponeret. Vi begynder fra Formiddagen: Til sin Ridédragt bærer Fruen en morsom Bluse af mellemblaa Silke med en Klap, der ligesom knappes op paa Forbredden med fem store, hvide Perlemorsknapper. En yndig, lille Strandkittel, der bæres over et Par vide, marineblaa *slacks*, er af sejlgarnsfarvet Lærred, skrædersyet i Herrefacon.

En chik, lille Formiddagskjole er af rigtigt, blaa- og hvidstribet Kadettøj med bredt, knaldrødt Bælte og røde Manchetter. En meget smuk Eftermiddagskjole er af perlegraat Romaine med rød lilla Skær og med indsatte Kniplinger i samme Farve som eneste Dekoration. Til denne Kjole bærer Fru *Qvistgaard* en stor, sort Straahat med to Blomsterbuketter under Skyggen, anbragt udfor begge Tindinger.

Og endelig er *Berthe Qvistgaards* store Aftenkjole en Drøm af hvidt Organdi, applikeret paa Nederdelen med et stort Kløvermønster i sort Organdi. Rundt i Halsen, paa Ærmerne og paa det brusende Fichu er der smalle Lidse-Kantninger, og over Kjolen bæres en Cape af hvidt Lærred med sort For.

Stormagasinerne Mannequin-Opvisninger er afskaffet — er det ikke ganske morsomt at notere sig en Række smukke Kjoler, medens man ser paa Film?

Susanne.

Handlingen i „Tobiasnætter“

DEN unge Komponist Ole Sand og hans Kone, Operetteskuespillerinden Alice Sand, er blevet enige om at lade sig skille. Ole Sand er et uroligt Hoved, noget af en Bohême-Natur, og Ægteskabet har været stormfuldt, men selve Skilsmissen foregaar i skøn Harmoni, som det sømmer sig blandt moderne Mennesker.

Alice Sand træffer den velhavende Forretningsmand Christoffer Martensen, trækker sig tilbage fra Scenen og gifter sig med ham. Deres Ægteskabs Dage glider rolige og begivenhedsløse af Sted — indtil Alice pludselig en Dag modtager et Brev fra sin første Mand! Han er kommet hjem fra et fleraarigt Ophold i Udlandet og meddeler nu, at han agter at komme og besøge hende. Martensen bliver naturligvis noget fortørnet ved at se sin Kones første Mand dukke op, men tvinger sig dog til at behandle ham høfligt, selv da Ole Sand giver sig til at flirte ret aabenlyst med Alice. En kærkommen Anledning til at revanchere sig faar Martensen, da den unge Frk. Nanna Borgen, et af hans tidligere Sværmerier, indfinder sig for at købe en Sejlbaad af ham. Martensen har nemlig to *hobbies*: at tegne Sejlbaade og at passe sin Have.

At afsløre Detaillerne i den amoureuse *Pas de Quatre*, der nu trædes af disse fire Mennesker, vilde være Synd. Det maa være tilstrækkeligt at antyde, at Begivenhederne kompliceres, da den stilige Hushovmester Philip vinder i Lotteriet og drikker sig fuld af Glæde. Til Slut forlægges Skuepladsen til Martensens Week-end-Hus i Nordsjælland, hvor alle Misforstaaelser opklares, og alt vender sig til det bedste. Chris' og Alices Kærlighed oplever en Renaissance. Ole og Nanna, der har faaet Bevis for, at der findes Ægteskaber, som modstaar alle Stormangreb, har faaet Mod til sammen at kaste sig ud i „dette dejlige Eventyr“ ... og Philip, der med virkelig Heroisme har overvundet sin Animositet mod det vaade Element for at vinde Topsy's Kærlighed, forenes med sin Topsy.

Men hvorfor Chris beslutter, at der skal saas Spinat i hele Baghaven, saasart de vender hjem til Villaen — ja, det maa De skam selv hitte ud af!

Tænk, hvis alting var som før

Fox-trot

Synges af Eva Heramb og Angelo Bruun i „Tobiasnætter“.

Tekst: Hjerterknægt.

Musik: Kai Møller.

REFRAIN

Tænk, hvis al - ting var som før, saa var du min i gen

Tænk, hvis alting var som før,
saa var du min igen,
det, der var os engang, blev nyt.
Aabne lidt for Livets Dør,
se, hvor den førte hen,
høre den samme Sang,
der før har lydt.
Man tror, at man glemmer Tiden,
naar Tiden gaar,
men det, der er længe siden,
det husker man Aar for Aar.
Tænk, hvis alting var som før,
alt var, som Du kun ved,
dengang vi to var eet
i Kærlighed.

Noden er udkommet paa Wilhelm Hansens Musikforlag.

Programmet — Redigeret af Ole Palsbo
A/S L. Ihrich's Bogtr.